

Τὸ παράσημον τοῦτο ἀπονέμεται εἰς τοὺς ὑπηκόους Ἑλληνας, τῇ προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ ὡς ὑπουργοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου, ὑπὸ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ ἐκτάκτῳ φιλοπονίᾳ καὶ τιμότητι ἐν ᾧ κλάδῳ ἕκαστος ὑπηρετεῖ.

Οὐδεὶς ὑπῆκοος Ἑλλήνιν δύναται νὰ λάβῃ ἀνωτέρου βαθμοῦ παράσημον, ἂν δὲν ἔχῃ πρότερον βαθμοῦ κατωτέρου. Τοῦτο δὲν ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ξένων ὑπηκόων.

Ὁ Βασιλεὺς δύναται, εἰς ἐνδειξιν ἐξαιρετικῆς εὐνοίας, ν' ἀπονεύμῃ ἰδίᾳ χειρὶ τὸ παράσημον, ἐκδιδομένου κατόπιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ οἰκείου Διπλώματος.

Τὸ παράσημον τοῦ Σωτήρος φέρεται εἰς ἐθνικὰς ἢ βασιλείους ἐορτάς, ἐν ἰδιωτικαῖς δὲ τελεταῖς φέρουσιν οἱ μὲν Μεγαλόσταυροι καὶ Ἀνώτεροι Ταξιάρχαι μόνον τὸν Ἀστέρα, οἱ δὲ λοιποὶ βαθμοφόροι μικρὰν ταινίαν τοῦ χρώματος τοῦ Τάγματος ἐπὶ τῆς εὐωνύμου τοῦ ἐνδύματος κομβιοθήκης.

Σύγχυσις κοκκάλων...

Εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ Φαλήρου. Μία ὀσπετώδης γεροντοκόρη ἐνοχλεῖται ἀπὸ τὸ σκυλί τοῦ κυρίου, ὅστις τρώγει εἰς τὸ διπλὰν τραπέζι.

Ἡ γεροντοκόρη. — Σᾶς παρακαλῶ, κύριε, νὰ περιορίσετε τὸ σκυλί σας... Δὲν μ' ἀφήνει ἡσυχον... Ζητεῖ νὰ μοῦ φάῃ τὸ πόδι...

Ὁ κύριος (ῥίπτων ἐκφραστικὸν βλέμμα εἰς τὴν κοκκαλιάραν δεσποσύνην). — Ἀζόρ!... ἔλα ἐδῶ!... θὰ σοῦ δώσω ἄλλο κόκκαλο...